

Bellis Perennis - Părăluțe, Bănuțe

Bellis Perennis este o plantă perenă. Nu are nevoie de o îngrijire specială, singura operațiune care necesită intervenția factorului uman este îndepărtarea florilor ofilite pentru stimularea producerii de noi boboci. Trebuie udată moderat, iar în timpul perioadelor calde din abundență. Solul trebuie să fie bine afânat, să aibă un drenaj bun iar expunerea poate fi de la soare plin până la semiumbră. Poate fi cultivată în ghivece și jardiniere, în acest caz trebuie avut în vedere aprovizionarea regulată cu apă mai ales în cazul expunerii directe în soare. Dacă este bine întreținută, înflorirea poate dura din martie până în septembrie.

Planta este livrată în pahar de producție de 7x7x8 cm sau în caserolă de 10 bucăți și se recomandă a se planta la locul definitiv cât mai curând posibil. Plantarea se va face cu tot cu substratul aflat în ghiveci deoarece acesta conține îngrășămintă cu descompunere controlată, care vor ajuta la o bună înrădăcinare. Pe cât posibil în următoarele 2-3 zile planta se va umbri, prin aplicarea unor parasolare (ziare, cartoane) spre sud-vest. Dacă este plantată în grădină nu necesită fertilizare suplimentară. La plantarea în jardiniere trebuie asigurat un supliment săptămânal de fertilizant universal.

Înmulțire

Bellis Perennis fiind o plantă perenă nu necesită metode de înmulțire speciale. Toamna se pot separa tufele și replanta. Se poate practica și înmulțirea prin **semințe**, caz în care acestea se seamănă în august- septembrie pentru înflorirea în primavara următoare. Prin semințe soiurile se încrucișează și este posibil ca anul următor plantele să nu mai fie de aceeași calitate.

Boli și dăunători

Principala cauză generatoare de probleme la Bellis Perennis este stresul plantei generat de lipsa de fertilizant, lipsa apei sau densitatea prea mare a plantelor.

În timpul verii **făinarea** este principala boală care poate apare, identificată prin puf de culoare albă prezent pe frunze. Tratamentul, care printre altele duce și la deprecierea florilor, se face cu un fungicid pe bază de sulf (Microthiol Special, Shavit, Rubigan) prin stropiri la interval de 7-10 zile, și îndepărtarea factorului de stres (mărirea umidității).

Păianjenul roșu este un dăunător care trebuie luat în considerare, atacul acestuia manifestându-se prin puncte numeroase de culoare deschisă pe frunze și chiar prin vizualizarea pe partea inferioară a frunzelor a unor pânze de păianjen în miniatură, atunci când atacul este puternic. Apare de obicei în perioadele secetoase și atacă aproape toate plantele din apropiere inclusiv pomii și legumele. Tratamentul este destul de dificil, bazat pe acaricide (Neoron, Omite, Sanmite), efectuat pe toată zona afectată, cu ajutorul unui pulverizator de putere (atomizor), la intervale de 7 zile. Se poate face și o combinație de acaricid de ingestie (cele enumerate mai sus) și unul cu efect ovarian (Nissorum sau Flumite) tratament care este mult mai eficace, trebuie repetat o singură dată și are efect pe 30-45 zile. Se mărește umiditatea concomitent cu tratamentul.

Botrytis cinerea - Putregaiul cenușiu este o boală care acționează în perioadele reci și este determinată de umiditatea ridicată a solului și a aerului sau de persistența apei pe frunze. Organele atacate se înmoaie și se acoperă în scurt timp cu un mușgai cenușiu, ulterior țesuturile afectate se brunifică și se usucă. La combatere organele puternic afectate se vor îndepărta, se va intensifica circulația aerului printre plante (se răresc) se va evita fertilizarea în exces cu azot, se va încerca udarea plantelor numai la bază. Concomitent se aplică tratamente foliare cu Captan sau Bravo sau Rovral etc. de regulă 3-5 pulverizări la intervale de 7 -10 zile.